

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGA

MÁSODIK SZEKCIÓ

RIGÓ kontra MAGYARORSZÁG ÜGY

(54953/21. sz. kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2025. március 4.

Az ítélet végleges, de szerkesztői változtatás alá eshet.

A Rigó kontra Magyarország ügyben,

Az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) az alábbi összetételű Tanácsban eljárva:

Jovan Ilievski, *elnök*,

Paczolay Péter,

Davor Derenčinović, *bírák*

és Dorothee von Arnim, *a Szekció hivatalvezető helyettese*

Figyelemmel:

a Magyarország ellen az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény („az Egyezmény”) 34. cikke alapján egy magyar állampolgár, az 1974-ben született és Budapesten élő, a Budapesten praktizáló Tóth B. T. ügyvéd által képviselt Rigó Mátyás („a kérelmező”) által 2021. november 4-én benyújtott 54953/21. sz. kérelemre;

azon döntésre, hogy a kérelem kerüljön közlésre a magyar kormány („a Kormány”) felé, akit Tallódi Z. kormányképviselő képviselt az Igazságügyi Minisztériumból;

a felek észrevételeire;

2025. február 4-én tartott zárt ülésén lefolytatott tanácskozását követően,

Az azon időpontban elfogadott alábbi ítéletet hozza:

AZ ÜGY TÁRGYA

1. Az ügy tárgya a kérelmező által közeli hozzátartozóinak a temetésén való részvétel céljából benyújtott eltávozás iránti kérelem elutasítása. A kérelmező az Egyezmény 8. cikkére hivatkozik.

2. A kérelmező 2017. július 21. és 2021. július 17. között a Tököli Országos Büntetés-végrehajtási Intézetben rablás, testi sértés és zsarolás miatt kiszabott szabadságvesztését töltötte.

3. A kérelmező 2021. április 29-én kérelmet nyújtott be a börtönparancsnokhoz, amelyben rendkívüli eltávozás engedélyezését kérte abból a célból, hogy részt vehessen édesanyja 2021. május 4-i temetésén. A kérelem 2021. május 5-én elutasításra került azzal, hogy a Covid-19 járvány miatt nem teljesíthető.

4. A kérelmező 2021. június 1-jén újabb eltávozást kért abból a célból, hogy részt vehessen testvére 2021. június 3-i temetésén. A kérelem 2021. június 4-én elutasításra került. A határozat megállapította, hogy a kérelmező börtönbeli magatartása példamutató volt, dolgozott és más tevékenységekben is részt vett. A kérelmező azonban annak ellenére ragaszkodott kérelme benyújtásához, hogy tájékoztatást kapott arról, hogy a világjárvánnyal kapcsolatosan hozott intézkedések következtében az eltávozás lehetséges felfüggesztésre került.

5. A kérelmező azt kifogásolta, hogy a hatóságok nem hoztak megfelelő, a közeli hozzátartozói temetésén való részvételt célzó eltávozás iránti

kérelmének elutasítását igazoló határozatot. A kérelmező az Egyezmény 8. cikkére hivatkozott.

A BÍRÓSÁG ÉRTÉKELÉSE

AZ EGYEZMÉNY 8. CIKKÉNEK ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

6. A Bíróság megállapítja, hogy a panasz nem nyilvánvalóan alaptalan az Egyezmény 35. cikke 3. bekezdésének a) pontja értelmében, és más okból sem elfogadhatatlan. Ezért elfogadhatónak kell nyilvánítani.

7. A Kormány észrevételezte, hogy a veszélyhelyzet megszűnésével összefüggő átmeneti szabályokról és a járványügyi készültségről szóló 2020. évi LVIII. törvény 237. § (4) bekezdésének ba) pontja alapján a Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnoksága kibocsátotta az V. és VI. számú intézkedési tervet, amelyek korlátozták a börtönökben a kapcsolattartás egyes formáit, beleértve az eltávozást és a rendkívüli eltávozást is. Rendkívüli eltávozást csak az országos parancsnok engedélyezhetett. Továbbá, a kérelmező mindkét alkalommal késve nyújtotta be a kérelmét.

8. A kérelmező vitatta, hogy a világiárvány alapként szolgálhatott a rendkívüli eltávozás korlátozására. Rámutatott, hogy 2021 márciusában oltást kapott, és hogy a COVID-19 pandémia miatt bevezetett, kapcsolattartást korlátozó intézkedéseket 2021 áprilisától fokozatosan feloldották. Például, 2021. május 1-jétől újból kinyitottak az éttermek, 2021. május 23-tól engedélyezték a kétszáz főnél nagyobb létszámú esküvőket és az ötszáz főnél nagyobb létszámú nyilvános összejöveteleket, 2021. május 21-től pedig ismét lehetett látogatni a kórházakat. Továbbá, eltávozás iránti kérelmeit csak akkor tudta benyújtani, amikor családtagjai haláláról értesült.

9. A magán- és családi élet tiszteletben tartásához való jog védelmével kapcsolatos általános elveket közeli hozzátartozó temetésén való részvétel céljából történő eltávozás iránti fogvatartotti kérelmekkel összefüggésben a *Császy kontra Magyarország* (14447/11. sz., 15-22. pontok, 2014. október 21.), valamint a *Kanalas v. Romania* (no. 20323/14, §§ 53-67, 6 December 2016) és a *G.T. v. Greece* (no. 37830/16, §§ 68-74, 13 December 2022) ügyekben hozott ítéletek foglalják össze. Különösen, az Egyezmény 8. cikke nem garantál feltétlen jogot a fogvatartott számára a hozzátartozója temetésén való részvétel céljából történő eltávozáshoz. Annak súlyosságára figyelemmel azonban, hogy mi forog kockán, a közeli hozzátartozó temetésén való részvétel jogának megtagadásakor a hazai hatóságok csak kényszerítő okokból tagadhatják meg a részvételt és csak akkor, ha más megoldást nem lehet találni (lásd a fent hivatkozott *G.T. v. Greece* ítélet további hivatkozásokat tartalmazó 69. pontját).

10. Továbbá, a Bíróság korábban kimondta, hogy az egészségügy-politikai kérdések elvileg a nemzeti hatóságok mérlegelési szabadságába tartoznak, mivel ők vannak a legjobb helyzetben a prioritások, az erőforrás-használat és

a szociális szükségletek értékelésére. A Bíróságnak már volt alkalma annak kimondására, hogy az egészségügyi ellátás területén az államok számára biztosított mérlegelési szabadságnak szélesnek kell lennie (lásd *Central Unitaria de Traballadores/as v. Spain*, no. 49363/20, § 78, 17 October 2024). Hasonlóképpen, az alperes állam mérlegelési szabadsága általában széles akkor, ha egymással versengő magán- és közérdekek, vagy egyezményes jogok között kell egyensúlyt teremtenie (lásd *Vavříčka and Others v. the Czech Republic* [GC], nos. 47621/13 and 5 others, § 274, 8 April 2021, és *Evans v. the United Kingdom* [GC], no. 6339/05, § 77, ECHR 2007-I).

11. A jelen ügyben az, hogy a börtönhatóságok megtagadták a kérelmezőtől az édesanyja és a testvére temetésén való részvétel céljából kért eltávozás engedélyezését, beavatkozást jelentett a kérelmező számára az Egyezmény 8. cikkében biztosított családi élet tiszteletben tartásához való jogba (vö. például a fent hivatkozott *Kanalas*, § 54, és a fent hivatkozott *G.T. v. Greece*, § 68).

12. Nem vitatott, hogy a börtönből való rendkívüli eltávozás engedélyezését megtagadó, jelen ügyben hozott hatósági döntés jogalappal rendelkezett a hazai jogban, nevezetesen a veszélyhelyzet megszűnésével összefüggő átmeneti szabályokról és a járványügyi készültségről szóló 2020. évi LVIII. törvény 237. § (4) bekezdésének ba) pontján alapult. Ennek alapján döntött úgy a büntetés-végrehajtás országos parancsnoka, hogy felfüggeszti a rendkívüli eltávozások engedélyezését. A Bíróság azt is kész elfogadni, hogy az intézkedés az egészségvédelem törvényes célját szolgálta.

13. A Bíróságnak a továbbiakban azt kell megvizsgálnia, hogy az eltávozás megtagadása „egy demokratikus társadalomban szükséges” volt-e, és hogy ebben az összefüggésben a hazai hatóságok egyensúlyt teremtettek-e a szóban forgó, egymással versengő érdekek között (vö. a fent hivatkozott *G.T. v. Greece*, § 75).

14. A Bíróság először is megjegyzi, hogy a kérelmező rendkívüli eltávozás iránti kérelmeiről szóló határozatok csak akkor kerültek kibocsátásra, amikor a kérelmező közeli hozzátartozóinak a temetése már lezajlott. Továbbá, a kérelmező nem kapott tájékoztatást arról, hogy kivételesen az országos parancsnoktól kérhetett volna engedélyt. Igaz, hogy meglehetősen rövid idő állt a hatóságok rendelkezésére a döntés meghozatalára; mindazonáltal ezek az eljárási hiányosságok megakadályozták a kérelmezőt abban, hogy kérelmei érdemét időben megvizsgáltathassa.

15. A Bíróság lényegesnek tartja, hogy a rendkívüli eltávozásra vonatkozó korlátozások nagyon speciális kontextusban, nevezetesen közegészségügyi vészhelyzetben kerültek bevezetésre. Nem a Bíróság feladata annak visszamenőleges értékelése, hogy a hazai hatóságok által a kérelmező kérelmeinek vizsgálatakor választott megközelítés túlzottan óvatosnak tekinthető-e (lásd, *mutatis mutandis*, *Central Unitaria de Traballadores/as*, § 94). Úgy tűnik azonban, hogy addigra, amikor a kérelmező kérelmei elutasításra kerültek, a helyzet és a hatóságok világjárványhoz való hozzáállása már megváltozott, amit számos, a kapcsolattartást és a

gyülekezést korlátozó intézkedés feloldása is bizonyít. A Bíróság úgy véli, hogy ez a helyzet a kérelmező körülményeinek, különösen az ilyen korlátozás családi élethez való kérelmezői jogra gyakorolt hatásának és annak egyedi értékelését tette volna szükségessé, hogy más tényezők ellensúlyozhatták-e az esetleges egészségügyi kockázatot.

16. A kérelmező ügyében eljáró hazai hatóságok azonban a kérelmező által benyújtott kérelmek sajátosságainak értékelése és a kérelmezőre vagy harmadik személyekre nézve egészségügyi kockázatot jelentő konkrét körülmények ismertetése nélkül, általánosságban hivatkoztak az egészségügyi válsághelyzetre. A hatóságok nem foglalkoztak a rendkívüli eltávozás vagy a kérelmező által látogatni kívánt temetések konkrét paramétereivel. Nem vizsgálták, hogy a temetéseken történő valamilyen speciális formájú részvétel enyhíthette volna-e az ilyen eltávozás esetleges egészségügyi következményeit, vagy hogy a kérelmező börtönbe történő visszatérésekor lehetett volna-e a fertőzés kockázatának elhárítására elegendő intézkedéseket tenni. Így semmilyen megállapítást nem tettek azzal kapcsolatban, hogy a kérelmező specifikus körülményei között volt-e lehetőség elegendő védőintézkedés megtételére.

17. A rendkívüli eltávozásra vonatkozó általános tilalomra, valamint az egészségügyi válsághelyzetre való hatósági hivatkozás a közeli hozzátartozók temetésén való részvételhez fűződő kérelmezői érdek értékelését is hatékonyan kizárta. Így a hazai hatóságok által a kérelmező családi élethez való jogának korlátozásakor figyelembe vett egyetlen tényező az egészségügyi válsághelyzet kontextusa volt.

18. A fentiek fényében a Bíróság úgy véli, hogy a közeli családtagok temetésén való kérelmezői részvételt célzó rendkívüli eltávozás engedélyezésének megtagadására a nemzeti hatóságok által felhozott indokok nem elegendőek annak bizonyítására, hogy a panaszolt beavatkozás „egy demokratikus társadalomban szükséges” volt.

19. Ezért az Egyezmény 8. cikkét megsértették.

AZ EGYEZMÉNY 41. CIKKÉNEK ALKALMAZÁSA

20. A kérelmező 6 000 euró nem vagyoni kártérítést követelt, továbbá 1 500 eurót kért a Bíróság előtt felmerült költségek és kiadások tekintetében.

21. A Kormány túlzottnak találta az igényeket.

22. A jelen ügy körülményeire figyelemmel, méltányos mérlegelés alapján a Bíróság nem vagyoni kártérítésként 3 000 eurót, valamint az ezen összeget esetlegesen terhelő adó összegét ítéli meg a kérelmező részére.

23. A birtokában lévő dokumentumokra figyelemmel a Bíróság a kérelmező által költségek és kiadások tekintetében követelt teljes összeg, valamint az ezen összeget esetlegesen terhelő adó összegének a megítélését tartja észszerűnek a kérelmező részére.

EZEN OKOKBÓL A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. Elfogadhatónak *nyilvánítja* a kérelmet;
2. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 8. cikkét megsértették;
3. *Megállapítja*,
  - (a) hogy az alperes államnak három hónapon belül az alábbi összegeket kell kifizetnie a kérelmező részére az alperes állam nemzeti valutájában, a kifizetéskori átváltási árfolyam alkalmazásával:
    - (i) nem vagyoni kártérítésként 3 000 (háromezer) eurót, plusz az ezen összeget esetlegesen terhelő adók összegét;
    - (ii) költségek és kiadások tekintetében 1 500 (ezerötszáz) eurót, plusz az ezen összeget esetlegesen terhelő adók összegét;
  - (b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a kifizetés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összegek után.
4. A kérelmező igazságos elégtétellel kapcsolatos további igényeit *elutasítja*.

Készült angol nyelven, írásbeli kihirdetésre került 2025. március 4-én, a Bíróság eljárási szabályzata 77. szabálya 2. és 3. bekezdésének megfelelően.

Dorothee von Arnim
a Szekció hivatalvezető
helyettese

Jovan Ilievski
Elnök